

Dakidarría: «Cantar en català ha estat com treure's una espineta clavada»

Estrenem en primícia «Salvatge», la primera cançó que la banda gallega publica en català | Parlem amb el seu cantant, Gabri, sobre aquesta cançó i el seu vincle amb els Països Catalans

Dakidarría | Arxiu Dakidarría

Des de fa pràcticament dues dècades, **Dakidarría** ha estat un dels principals exponents de l'escena de música reivindicativa gallega. Amb set àlbums a les espatlles, la banda ha alternat el castellà i el gallec per a llançar les seves proclames plenes de crítica social i de reivindicació de l'anticapitalisme i la llibertat dels pobles. Demà, la banda de Val Miñor (Vigo) publicarà el vuitè treball discogràfic, *Colaxe* (El Garaje Publicaciones, 2022), que inclourà el seu primer tema en català: "Salvatge". Us el presentem avui en exclusiva.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=F1cQkxojZvM>

La història de "Salvatge" està estretament lligada amb la mare del vocalista de la banda, en Gabri. "La meua mare és de Sabadell. Va venir cap a Galícia, va conèixer el meu pare -que és gallec- i aquí van trobar oportunitats laborals. Jo vaig néixer aquí, però la meua mare m'ha parlat tot la vida en català. Tinc el cor partit entre Galícia i Catalunya", explica Gabri. I és que per a la banda, cantar en català era una cosa pendent des de fa temps. "Ha estat com treure's una espineta de sobre. És una riquesa que tenia a dins i que no estava explotant musicalment", admet.

La història de la cançó, a més, homenatja tots aquells records d'infància que Gabri va viure amb la seva mare. "En un moment de la cançó, parlo de cridar llibertat en un idioma inventat. I això ve d'un

crit de guerra que cridàvem a la Praia de Patos -una platja de les Rías Baixas al sud de Vigo-. Jo era molt petit i anàvem corrent cridant 'Blat de moro' com dos bojos!", recorda rient. Però no tots els records es concentren a Galícia, sinó que també fa memòria d'alguns dels estius que va passar a Catalunya, com ara una pluja d'estels que tots dos van veure plegats al Port de la Selva. "Són diferents vincles de mare i fill que he anat recollint. Al final, 'Salvatge' és la meua història d'infantesa amb ella. A més, ara que soc pare, comprenc encara millor aquest amor cap a un fill del qual parla la cançó", conclou.

UNA XARXA REIVINDICATIVA DES DE LA PERIFÈRIA

Els vincles amb el català de **Dakidarría**, però, no només es limiten a la família de Gabri: "Tenim Ximo 'Maki' Tomàs a la bateria, que havia estat el bateria d'**Obrint Pas** fins a la seva dissolució. Ell ha continuat vivint tots aquests anys a València, però fa l'esforç de desplaçar-se fins aquí per venir a tocar i a assajar", afirma Gabri.

Tanmateix, aquest no va ser l'únic fitxatge que la banda gallega va fer després de la dissolució d'un grup valencià. "En Xavi Arias (baixista d'**Aspenca**) també va estar tres anys amb nosaltres. Al final, a causa de la pandèmia ho va haver de deixar, però ell sempre deia que som una mateixa lluita". I és que per a **Dakidarría**, les problemàtiques que afronten des de la música reivindicativa són compartides i això genera un teixit d'unió. "Jo crec que la música reivindicativa crea una gran xarxa entre les diferents bandes. Però, a més, quan es fa amb llengües minoritzades, potser el vincle és més fort perquè estem en la mateixa lluita, per molt que estiguem en diferents territoris", reconeix.

LA CONSCIÈNCIA LINGÜÍSTICA

Més enllà del català, la qüestió de la llengua és un eix que **Dakidarría** ha anat enfortint amb el pas dels anys. "A Galícia, hi ha moltes zones on gairebé no es parla el gallec. I una d'elles és la nostra, al sud de Vigo. Més enllà del meu entorn familiar, tothom parla en castellà. I, per tant, el grup el vam començar cantant en castellà, perquè era la nostra forma de relacionar-nos en el dia a dia", reconeix Gabri. A poc a poc, la banda va començar a prendre consciència de la problemàtica de la llengua, arran de la implicació dels membres del grup en diverses qüestions socials: "Ens vam adonar que estàvem cantant proclames anticapitalistes o d'antiglobalització en un idioma imposat i, per això, vam decidir fer el canvi. Fins i tot, vam arribar a traduir al gallec ...*Utopías emergentes* (autoeditat, 2011), un disc sencer que havíem publicat anteriorment en castellà".